

International Research Journal of Humanities, Language and

Literature ISSN: (2394-1642)

Impact Factor 5.401 Volume 6, Issue 2, Feb 2019

Association of Academic Researchers and Faculties (AARF)

Website-www.aarf.asia, Email : editor@aarf.asia , editoraarf@gmail.com

ಗೊರೂರರ 'ಶಾಲುಸಾಬಿ' ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಳೈಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮ

- ಡಾ. ಮಾದಯ್ಯ ಮಾಕನಹಳ್ಳಿ
ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು
ಕೆ. ಆರ್. ನಗರ

ಪೀಠಿಕೆ

ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ, ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯದ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಐಕ್ಯ ಸಾರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂರ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಕಾರ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ 'ಕನ್ನಡ ಮೌಲ್ವಿ' ಕತೆ ನಿರೂಪಿತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಲುಸಾಬಿ, ಕನ್ನಡ ಮೌಲ್ವಿ ಕತೆಗಳನ್ನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರ 'ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಲನದಿಂದ ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಾಲುಸಾಬಿ

ಶಾಲುಸಾಬಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟಕತೆ. ಈತನಿಗೆ ಶಾಲುಸಾಬಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬರಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಅವನು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಶಾಲು ಹೊದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಿದ್ದೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ನಮಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಇವನು ಶಾಲು ಹೊದೆಯುವುದನ್ನು ಮರೆತವನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಹುಡುಗರು 'ಶಾಲುಸಾಬಿ' ಎಂದೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

© Association of Academic Researchers and Faculties (AARF)

A Monthly Double-Blind Peer Reviewed Refereed Open Access International e-Journal - Included in the International Serial Directories.

ಕನ್ನಡ ಮೌಲ್ಯ

ಗೊರೂರರು ಬರೆದಿರುವ 'ಕನ್ನಡ ಮೌಲ್ಯ' ಕತೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದರ್ಥಮ, ಭಾಷೆ, ಮಾನವೀಯ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಜಡತ್ವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಚೈತನ್ಯಪರವಾದ ಜೀವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

1. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮನ್ವಯತೆ

ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯತೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡುವ ಬದಲುಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವೆಂಬಂತೆ ಗೊರೂರರು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆಯಬಹುದು. "ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಅವನ ವೇಷವನ್ನು, ವಾಕ್ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ವೈದಿಕ ಮನೆತನದ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸಹ ಮೈಮರೆತು "ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಕಾಪಾಡಪ್ಪ" ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ನಾವು 'ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಇವ ಹೊಸಕೇರಿಯ ಹುಸೇನ್ ಸಾಬಿ' ಎಂದರೂ ಸಹ ಆ ವೃದ್ಧಿಯರು "ಹುಸೇನ್ ಸಾಬಿಯಂತೆ ಹುಸೇನ್ ಸಾಬಿ, ನಾವು ಕೈ ಮುಗಿಯುವುದು ತಲುಪುವುದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ. ಇವನು ಯಾರಾದರೇನು" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಾಹೇಬನಿಗೆ 'ಹುಸೇನ್ ಕೃಷ್ಣ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕೃಷ್ಣ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದವ ಎಂಬುದುಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ವೇಷ ಧರಿಸಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದ ದೇವಮಾನವ ಕೃಷ್ಣ. ಇಲ್ಲಿಜಾತಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ ಅವನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆ ಸಮಾನತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

2. ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯ/ ಭಾಷಾ ಸಾಮರಸ್ಯ

ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯು ಅಡಿಗೋಲಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಲೇಖಕರುಓದುಗರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನನ (ಮೌಲ್ವಿ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಲೇಖಕರುಅವರ ಬಳಿ "ನಿಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?" ಎಂದಾಗ ಮೌಲ್ವಿಯವರು "ಹೌದು ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುರುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ನನಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಿದ್ದು ಮೂರನೇ

ಫಾರಂವರೆಗೇ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ನಿಭಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ನನಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು” ಎಂದರು. “ಯಾವ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದಿರಿ?” ಎಂದು ಲೇಖಕರು ಕೇಳಿದಾಗ “ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ” ಎಂದರು. “ಕನ್ನಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿಯೇ ಉರ್ದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿಯೇ” ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ “ಕನ್ನಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ” ಎಂದ. ಮೌಲ್ವಿಯು ಮುಂದುವರೆದು “ನಾನು ಕಲಿತದ್ದು ಉರ್ದು, ಕಲಿಸಿದ್ದು ಕನ್ನಡ” ಎಂಬ ಮಾತು ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತದ್ದು. ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಕಾಳಜಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಇದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇತರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವನ್ನು ಪಾರಣ ಮಾಡುವಾಗ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಿಂತು ಆ ಕಾವ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನರಸ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೌಲ್ವಿಯವರನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಉರ್ದು ಇವರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಇವರ ಪ್ರೇಮ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭಾಷಾ ಸಮನ್ವಯತೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮೂಡಿದಾಗ ಸಮಾಜವು ನಮಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

3. ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಿತ್ರಿಯಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದು

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿಯಮದ ಚೌಕಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಿತ್ರಿಯು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಲೇಖಕರ ಬಯಕೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವೆಂಬಂತೆ ಲೇಖಕರು ಸಾಹೇಬರನ್ನು “ಭಾರತದಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯಾ? ನಿಮ್ಮಧರ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಹೇಬರು ನೀಡುವ ಉತ್ತರ ಇಡೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವೆಂಬಂತೆ ಇದೆ. “ಇದುಧರ್ಮದಕಥೆ. ಎಲ್ಲ ಮತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಮತಗಳು ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ರಸಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹೂಗಳಿರಬೇಕು. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಹೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉದಾತ್ತ ತತ್ವಗಳಿವೆ. ನಾನು ಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಕುರಾನ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರಬೇಕು” ಇದೊಂದೇ ಎಲ್ಲಾಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲ.

4. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಒಲವು

ಯಾವೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಿಗೂ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ, ಒಲವು, ಮಮತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡುವ ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪು ನೀಡುವಯಾವೊಂದು ಭಾಷೆಯುಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಂತೆ ಮೌಲ್ವಿಯ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಉರ್ದು ಆದರೂ ಕೂಡಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಇವರಿಗೆ ಮಮತೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಉರ್ದು ಪಾಠವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಹೊಂದಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾರತವನ್ನು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪಾಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಿಗಿದ್ದ ಒಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉರ್ದುಕಲಿಯುವ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಗಡಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ವರ್ಗದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಪಾಷಾಣ ಕುಡಿಯಲೂ ಸಹ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು! ಆದರೆತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ಮಾರಿಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗಲೂ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ “ಕೆಲವು ಉರ್ದು ಭಕ್ತರು ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೆಗಳುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಕಾರಣವೆಂಬಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದು ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿದ್ದ ಅಭಿಮಾನ ಎಂತಹದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಅಂಧ ಜನರು ತಮ್ಮದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೆ ಕನಿಷ್ಠವೆಂಬಂತೆ ನೋಡುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದನೀಯ. ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳ ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಒಲವಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ್ಯದ/ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಳಜಿ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಭಾಷೆಯು ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವಾಗ ಸಾಹೇಬರು/ಮೌಲ್ವಿಯವರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

5. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿಯ ಮೌಲ್ಯ

ಕುಲ, ಮತ, ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅವುಗಳೇ ಚರ್ಚೆಯ ಮೂಲ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವುದಾದರೇ ಸಾಹೇಬರು ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ‘ತಾಳಿಕೋಟಿ’ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕುಲ, ಮತ, ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ತುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ವಿಜಯನಗರ

ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯ ಸಡಗರ

ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಸಿಂಗರ

ಹಿಂದು ಮುಸಲರ ಸಂಗರ

ಅಂಗ್ಲಕಾರ್ವರಜಡಿಡನು

ನಮ್ಮ ನಾಡನುಒಡೆಡನು

ನಮ್ಮ ನುಡಿಯ ಬಿಟ್ಟೆವು

ಅನ್ಯ ನುಡಿಯಿಂಕೆಟ್ಟೆವು”

ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕದನ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕ ನೆಪವಷ್ಟೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಡಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮತ, ನಾಡು, ನುಡಿ, ಅನ್ಯರ ಒಳಸಂಚುಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಂ ಎಂಬ ಬೇಧದಿಂದಲೇ ಈ ಕೋಲಾಹಲ, ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ, ನಡುವೆಅನ್ಯರ ಒಳಸಂಚುಗಳಿಂದ ಏಕತೆಯಿಂದ ನಾಡನ್ನೇ ಒಡೆದು ಛಿದ್ರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಒತ್ತುಕೊಡದೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೊಸ ನಾಡೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನುಡಿಗೇ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಒದಗಿಸಿ ಅನ್ಯ ನುಡಿಯನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಸಾಹೇಬರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ನಮ್ಮಕನ್ನಡ ಮೇಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಕುಲ, ಮತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯರೆ ಆದ ಲೇಖಕರು ತಾನು ಕಾಣಬೇಕಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಗೊರೂರರು (ಲೇಖಕರು) ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ವಿಸ್ಮಯವೆನಿಸಿತು. ತಾನು ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ನಾನಗೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತೆಗೆ ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಲೇಖಕರನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟರು. ಇಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಂ ಎನ್ನುವ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೇ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಗಳಂತೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಸಮಾನತೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾನತೆಯ ಮನೋಭಾವವೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ. ಏಕತೆಯ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತಾ “ಮನುಷ್ಯಜಾತಿತಾನೊಂದೆ ವಲಂ” ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನಾವಿರುವ ನಾಡೇ ಸ್ವರ್ಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಜಾತಿ, ಭಾಷೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಸುಕಿರುವ ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮೌಲ್ವಿಯವರ ಉತ್ತಮ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಎಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ಭಾಷೆ, ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಭಾಷೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಲೇಖಕರ ಆಶಯ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಕಡೆಗಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿರಬೇಕೆ ಹೊರತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ವ್ಯಾಪಾರವೇ,

© Association of Academic Researchers and Faculties (AARF)

A Monthly Double-Blind Peer Reviewed Refereed Open Access International e-Journal - Included in the International Serial Directories.

ಕಾಳಜಿ ಸಲ್ಲದು. ಕತೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯಿದೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಚಿಂತನೆಯಿದೆ. ಮೌಲ್ವಿಯವರ ಚಿಂತನ ಲಹರಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಗೊರೂರರಿಗೆ ಇವರು ಕೇವಲ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮೌಲ್ವಿಯಲ್ಲ 'ಕನ್ನಡದ ಮೌಲ್ವಿ'ಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿಗೊರೂರರು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ವಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೂ- ಮುಸ್ಲಿಂರ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಕಾರ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯ ವೃದ್ಧಿಯ ಹಂಬಲವೇ ಈ ಕಥೆಯ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.